

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **A. V.**
zastoupená advokátkou JUDr. Dagmar Soukenkovou,
sídlem Masná 1850/4, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

proti
žalované: **Generální ředitelka Generálního finančního ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

na přezkum rozhodnutí žalované č. j. 82303/23/7400-11196-050763 ze dne 4. 1. 2024, ve věci
služebního úrazu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 5. 3. 2024 domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované č. j. 82303/23/7400-11196-050763 ze dne 4. 1. 2024, jímž bylo zamítnuto žalobkynino

odvolání a potvrzen výrok III. rozhodnutí ředitele Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj č. j. 2560712/23/3200-00061-810276 ze dne 13. 9. 2023. Prvostupňovým rozhodnutím bylo ve výroku I. rozhodnuto tak, že úraz, který se stal žalobkyni dne 10. 8. 2020 je služebním úrazem; ve výroku II. pak bylo žalobkyni přiznáno právo na úhradu částky 12 800 Kč z titulu náhrady ztráty na výdělku, náhrady za bolest a náhrady účelně vynaložených nákladů uplatňovaných v souvislosti se služebním úrazem. Ve výroku III. rozhodnutí byly nároky žalobkyně co do částky 193 824,80 Kč zamítnuty.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že žalovaná nesprávně vycházela z rozhodnutí Krajského úřadu ze dne 12. 1. 2023, v němž jsou citovány závěry lékařského posudku ze dne 25. 1. 2022 ustanovené odborně způsobilé osoby v oboru ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí; dle uvedeného posudku „současné kloubní potíže onemocnění kolena vpravo nelze dávat do souvislosti s pracovním úrazem ze dne 10. 8. 2020“. Žalobkyně se v žalobě domáhá toho, aby odbornou otázku posoudil znalec, a poukazuje na to, že uplatnila nárok na náhrady za období prosinec 2020 až březen 2021, a proto závěr o „současných potížích“ v posudku z roku 2022 není pro věc relevantní pro časovou nesouvislost.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 30. 4. 2024 navrhla zamítnutí žaloby. Zrekapituloval průběh úrazového děje, léčení žalobkyně a řízení o jejích nárocích s úrazem spojených. K Návrhu na vypracování znaleckého posudku uvedl, že již v listině ze dne 24. 3. 2023, kterou vydal během řízení, zhodnotil, že ustanovení znalce je nadbytečné, neboť pro rozhodnutí mu postačí rozhodnutí krajského úřadu, v rámci kterého bylo zjištěno, že ztížení společenského uplatnění žalobkyně nelze dát do příčinné souvislosti se služebním úrazem. Žalobkyně byla seznámena s tím, že žalovaná bude vycházet z tohoto důkazu a nebude provádět znalecké dokazování, přesto neučinila žádné kroky ke zpochybnění závěrů uvedených v daném důkazu, ani nepředložila důkazy jiné, které by prokazovaly její tvrzení. Žalovaná správně dospěla k závěru, že žalobkyně již před služebním úrazem trpěla poškozením zdraví – chondropatií med. kondylu femoru N. - s. II. b. těžkého rozsahu - a příčinná souvislost mezi služebním úrazem a ztížením společenského uplatnění žalobkyně absentuje.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.
5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně byla přijata v roce 2015 do služebního poměru na dobu neurčitou. Dne 10. 8. 2020 žalobkyně utrpěla úraz při pádu během chůze po schodišti. Od 15. 12. 2020 do 1. 3. 2021 byla v pracovní neschopnosti. Žalobkyně návrhem ze dne 31. 5. 2021 uplatnila nárok na náhradu škody následkem služebního úrazu ve výši 65 626 Kč, přičemž se opírala mj. o závěry lékařského posudku MUDr. T. P. ze dne 15. 4. 2021. Vznesený nárok byl dne 13. 9. 2021 projednán komisí pro odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání GFŘ. Žalobkyni byla přiznána náhrada škody ve výši 12 800 Kč, přičemž nároky související se zraněním kolene jí nebyly přiznány, protože jednoznačná souvislost úrazu se zraněním kolene nebyla prokázána. Podáním ze dne 31. 1. 2022 žalobkyně předložila lékařský posudek ze dne 25. 1. 2022, v němž bylo uvedeno, že

„poškození kolenního kloubu, resp. poškození vnitřního menisku je s největší pravděpodobností v souvislosti s úrazem ze dne 10. 8. 2020. Poškození chrupavky je degenerativní.“ Dne 8. 2. 2022 podalo GFŘ návrh na přezkoumání tohoto lékařského posudku. Přípisem ze dne 26. 10. 2022 vyrozuměl služební orgán žalobkyni o záměru ustanovit znalce v osobě MUDR. J. P., proti němuž následně žalobkyně vznesla námitku. Rozhodnutím č. j. MSK 78668/2022 ze dne 12. 1. 2023 rozhodl Krajský úřad Moravskoslezského kraje tak, že zrušil lékařský posudek ze dne 25. 1. 2022; své rozhodnutí založil na stanovisku odborně způsobilé osoby v oboru ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí, podle něhož závěr o posouzení ztížení společenského uplatnění nelze dát do přímé souvislosti s pracovním úrazem ze dne 10. 8. 2020, neboť z předložené zdravotní dokumentace vyplynulo, že pravý kolenní kloub byl poškozen již před úrazem, a nelze ani nezpochybnitelně doložit, že k ruptuře menisku došlo vlivem úrazu dne 10. 8. 2020. Rozhodnutí Krajského úřadu bylo služebním orgánem provedeno dne 24. 3. 2023 k důkazu a následně listinami z téhož dne byla žalobkyně vyrozuměna o tom, že služební orgán upustil od záměru ustanovit ve věci znalce, byla vyzvána k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. V podání ze dne 10. 7. 2023 žalobkyně namítla, že rozhodnutí Krajského úřadu nemá váhu znaleckého posudku a nemůže jej nahradit, dále namítla, že rozhodnutí jiného úřadu v jiném správním řízení nemůže sloužit jako podklad rozhodnutí služebního orgánu v odškodňovacím řízení. Dne 13. 9. 2023 rozhodl ředitel Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj pod č. j. 2560712/23/3200-00061-810276 tak, že I. úraz žalobkyně ze dne 10. 8. 2020 je služebním úrazem, II. žalobkyni náleží právo na úhradu částky 12 800 Kč z titulu náhrady ztráty na výděлку, náhrady za bolest a náhrady účelně vynaložených nákladů uplatňovaných v souvislosti se služebním úrazem, III. nároky žalobkyně co do částky 193 824,80 Kč se zamítají. Dne 2. 10. 2023 bylo prvostupňovému orgánu doručeno odvolání žalobkyně napadající III. výrok prvostupňového rozhodnutí, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalované.

6. Podle § 124 odst. 1 věty první zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění účinném do 31. 12. 2024, se odpovědnost služebního úřadu za škodu vzniklou státnímu zaměstnanci řídí zákoníkem práce. Podle § 124 odst. 2 téhož zákona se služebním úrazem se pro účely tohoto zákona rozumí pracovní úraz. Podle § 160 téhož zákona, nestanoví-li zákon jinak, v řízení ve věcech služby se postupuje podle správního řádu.
7. Podle § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek. Podle § 56 věty první téhož zákona, závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, které úřední osoby nemají, a jestliže odborné posouzení skutečností nelze opatřit od jiného správního orgánu, správní orgán usnesením ustanoví znalce.
8. Při posuzování žaloby soud předně konstatuje, že rozsah a hloubka žalobních námitek předurčují rozsah a hloubku jejich vypořádání soudem, neboť soud nemůže za účastníka řízení vytvářet argumentaci; takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu a přebíral by roli advokáta (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 2

Azs 113/2016-26 ze dne 26. 5. 2016 či č. j. 7 As 128/2018-17 ze dne 21. 5. 2018). Jedná se o odraz dispoziční zásahy, kterou je řízení před správními soudy ovládáno.

9. Podstatou vznesené žalobní argumentace je to, že žalobkynin zdravotní stav měl zkoumat znalec, protože není dostačující vycházet z rozhodnutí Krajského úřadu ze dne 12. 1. 2023, jímž byl zrušen lékařský posudek. K tomuto rozhodnutí pak žalobkyně namítla, že posuzuje souvislost služebního úrazu se „současnými kloubními potížemi“, avšak rozhodným obdobím je prosinec 2020 až březen 2021, nikoli „současnost“ odborně způsobilé osoby Krajského úřadu, která své závěry formulovala v prosinci 2022.
10. Pokud se týče této výtky časové nespojitosti mezi závěry odborně způsobilé osoby Krajského úřadu a obdobím, za něž byl vznesen nárok, pak těmto soud nepřisvědčuje. Žalobkyni citovaná věta o „současných kloubních potížích“ se sice v rozhodnutí Krajského úřadu nachází, ale z obsahu celého rozhodnutí jednoznačně plyne, že předmětem hodnocení odborně způsobilé osoby nebyly pouze „současné“ potíže žalobkyně, ale její potíže kontinuálně zaznamenané po úrazu, ale i před ním. Sám Krajský úřad jako klíčovou tučně vyznačil konkluzi, že *„závěr o posouzení ztížení společenského uplatnění nelze dát do přímé souvislosti s pracovním úrazem ze dne 10. 8. 2020, když z doložené zdravotnické dokumentace vyplývá, že pravý kolenní kloub byl poškozen již před úrazem a nelze ani nezpochybnitelně doložit, že k ruptuře menisku došlo vlivem pracovního úrazu dne 10. 8. 2020“*. Služební orgán tedy měl k dispozici rozhodnutí jiného správního orgánu, které se na základě posouzení odborně způsobilou osobou jednoznačně vyjádřilo ke skutkové otázce rozhodné pro rozhodování služebního orgánu.
11. Znalecký posudek není v řízení o nárocích vyplývajících ze služebního úrazu obligatorním důkazním prostředkem. V řízení se uplatní obecná zásada volného hodnocení důkazů, jak je zakotvena ve shora citovaném ustanovení § 51 správního řádu. Ke zjištění odborného posouzení skutečností není znalecký posudek jediným důkazním prostředkem, sám správní řád připouští v § 56 vlastní odbornou znalost úředních osob, nebo odbornou znalost jiného správního orgánu. V projednávané věci měl služební orgán k dispozici odborný závěr obsažený v rozhodnutí jiného správního orgánu, který byl pro rozhodnutí ve věci postačitelý. Žalobkyně ani v odvolání, ani v žalobě nikterak relevantně tento závěr nezpochybnila. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud ve věci č. j. 3 Ads 132/2010-109 ze dne 13. 1. 2011, základním podkladem pro rozhodnutí služebního funkcionáře o odškodnění za služební úraz je lékařský posudek; pouze v případě, že pochybnosti o skutkovém stavu trvají i po obstarání tohoto posudku, pokračuje služební funkcionář v dokazování v souladu se zásadou materiální pravdy prostředky, které mu zákon dává k dispozici, tj. včetně možnosti ustanovení znalce. Pochybnosti o skutkovém stavu však do řízení vneseny nebyly, nelze za ně považovat pouhý nesouhlas žalobkyně se závěry rozhodnutí Krajského úřadu.
12. Služební orgán proto správně s ohledem na hospodárnost řízení upustil od ustanovení znalce, neboť ze shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí mu po obstarání citovaného rozhodnutí Krajského úřadu jednoznačně plynulo, že předmětný služební úraz nebyl důležitou, podstatnou a značnou příčinou ztížení společenského uplatnění žalobkyně.
13. Žalobní body tak nebyly shledány důvodnými.

14. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnul.
15. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšné žalované v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 13. února 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu